

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/221001,Diana-Maksimiuk-Florian-Czarnyszewicz-Wrog-PRL-z-Argentyny.html>

27.02.2026, 00:07

Diana Maksimiuk: Florian Czarnyszewicz. „Wróg PRL” z Argentyny

Florian Czarnyszewicz był solą w oku komunistów z kilku powodów. Przede wszystkim śmiał przelać na papier pamięć o tragicznych losach Polaków znad Berezyny walczących w latach 1911-1920 o powrót ich ziem w granice niepodległej Rzeczypospolitej.

[Emigracja Kultura](#)

02.07

Epopeja (przez duże E)

Powieść „Nadberezyńcy”, bo o niej mowa, wydana została w 1942 r. w Buenos Aires. Była pierwszą z czterech książek emigracyjnego pisarza Floriana Czarnyszewicza. Kiedy dokładnie autor rozpoczął jej pisanie, nie wiadomo. Prawdopodobnym motywem sięgnięcia po pióro była informacja otrzymana w 1937 r. od siostry o deportowaniu na Sybir jego brata, szwagra a także kilku kolegów z Wojska Polskiego. Jak sam wskazał, do pisania skłoniła go „tęsknota za oddanym Rosji krajem i poczucie krzywdy doznanej od bolszewików”. Z tej tęsknoty stworzył Czarnyszewicz „Epopeję (przez duże E)” jak napisał o powieści w liście do autora w 1949 r. inny emigracyjny pisarz Michał Kryspin Pawlikowski. Nadto przepowiadał on autorowi, że „gdy w Polsce powrócą normalne stosunki rynkowo-księgarskie «Nadberezyńcy» będą tak czytani jak sienkiewiczowska – Trylogja”. Niestety słowa Pawlikowskiego się nie urzeczywistniły, a konsekwencje tego są m.in. pokłosem polityki władz PRL, które skutecznie zadbały, by o takich Czarnyszewiczach, patriotach, pięknie wspominających o Kresach, było jak najciszej. W Polsce rządzonej przez komunistów „Nadberezyńcy” i inne tego typu powieści nie miały nawet szans na opublikowanie ich recenzji, nie mówiąc już o wydaniu.

„Osnuta na tle prawdziwych wydarzeń”

Pierwsze, trytomowe dzieło Czarnyszewicza, to opowieść na poły autobiograficzna o niełatwym życiu mieszkańców polskich zaścianków nad rzeką Berezyną w latach 1911-1920. Autor w interesujący sposób ukazał losy tych terenów, wchodzących w skład przedrozbiorowej Polski, kolejno pod panowaniem carskim, w okresie I wojny światowej, wewnątrzrosyjskiej zawieruchy i wyzwolenia przez wojska gen. Dowbora-Muśnickiego, kończąc na czasach walk z bolszewikami. Tym samym książka, „osnuta na tle prawdziwych wydarzeń” stała się niezwykle cennym zapisem świadka historii. Poza historią polityczną czytelnik odnajduje w niej również wielobarwny obraz polskich, kresowych obyczajów, jak i zapis życia codziennego szlachty zagrodowej.

en „opis krzywd doznanych od władz i pobratymców, opis triumfów i bolesnych rozczarowań” Czarnyszewicz dedykował „Miłym Ziomkom znad Berezyny trwającym w wierności Ojczyźnie”. Cieszyłyby się zapewne ze słów, które rok po jego śmierci (w 1965 r.) opublikowały londyńskie „Widomości”. „W 1943 r. – pisał Marek Świącicki – «Nadberezyńcy» byli znani i czytani – i to jeszcze jak czytani! – w wojsku polskim w Szkocji. Dla wielu z nas była to nie tylko znakomita książka, ale i przypomnienie własnej przeszłości, a już co najmniej zamglonych konturów dzieciństwa spędzonego po wschodniej stronie ryskiej granicy Rzeczypospolitej”. Ta pamięć nie była do przyjęcia dla komunistów. Czarnyszewicz stał się ich naturalnym „wrogiem” a jego twórczość niebezpieczna dla reżimu. Kim był człowiek, którym interesowało się i SB?

„Nadberezyniec”

Urodził się 2 lipca 1900 r. w Tuczy pod Bobrujskiem. Dzieciństwo spędził w miejscowości Przesieka, która znalazła odwzorowanie w powieściowej Smolarni. Do wybuchu I wojny światowej uczęszczał do szkoły rosyjskiej. Ze źródeł epistolograficznych dowiadujemy się, iż „naukę przerwał w czwartej średniej «Gorodskoje Uczyliszcze»”, a umiejętność polskiej pisowni zawdzięczał „domorosłym nauczycielom tajnych polskich szkółek”. Bardzo dużo czytał. Polskie książki wypożyczał gdzie się tylko dało – w bibliotece w Bobrujsku, na plebaniach. W okresie wojny polsko-bolszewickiej brał „czynny udział w walce orężnej” najpierw jako wywiadowca, „później jako żołnierz frontowy w pierwszej linii”. Służbę Ojczyźnie pełnił w 23 Pułku Ułanów Grodzieńskich. Z jego udziałem, jak wspominał, odbyła się „walka ze szpiegami i partyzantami bolszewickimi nad Berezyną, odwrót pod Warszawę, nowy zwycięski marsz na wschód, czynny udział w walkach o Grodno, Lidę i Wilno”.

[Czytaj artykuł Diany Maksimiuk *Florian Czarnyszewicz. „Wróg PRL” z Argentyny* na portalu przystanekhistoria.pl](#)

Polecamy:

- [Publikacja: Florian Czarnyszewicz. Los człowieka, t. 1: Znad Berezyny nad La Platę \(1900-1955\)](#)
[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Emigracja, Kultura

Biografie

■ Bartosz Bajków, Diana Maksimiuk

Florian Czarnyszewicz

Los człowieka

tom 1

Znad Berezyny nad La Platę (1900–1955)

